ЕТНОЛОГИЈА У МУЗЕЈУ:
Шта они тамо раде?

ЕТНОЛОШКО-АНТРОПОЛОШКА АНАЛИЗА ПРЕДМЕТА

Материјална култура није само одраз културе, већ активно утиче на формирање културног идентитета.

Изучавање материјалне културе у етнологији, једној од научних дисциплина које чине стожер музеолошког приступа изучавању артефаката, пре свега подразумева утврђивање физичких својстава конкретног предмета, утврђивање његових основних функција али и значења која су му приписана у одређеној друштвеној заједници. **Дескрипција** или опис као први корак у анализи предмета пружа одговор на питање шта је ово? и има неколико фаза: **формална анализа** (ко, када и где га је израдио), **анализа супстанце** (физичка своцјтва, старост, димензије), **анализа материјала** (процес добијања материјала од којег је предмет израђен), **анализа коришћених техника у изради и украшавању предмета** (филигран, гранулација, искуцавање и др.), и **анализа садржаја** (дешифровање украсних мотива, натписа, жигова и других ознака или представа).

Дедукција је други корак анализе предмета, којим се на основу општих својстава конкретног предмета одређује његово место у класи сродних предмета. У овој фази се музејски предмет сагледава у контексту сачуваних аутентичних података о изради и употреби, као и упоредне културно-историјске и архивске грађе. Отуда посматрани предмет може бити: редак, чест, вредан, нецењен, јединствен, уникат, производ ручне израде или масовне производње итд. **Интерпретацијом** или тумачењем функција предмета, како оних примарних тако и латентних (нпр. на који начин се артефакт користи у друштвеној комуникацији, за означавање статуса, идеја, вредности итд.) постављају се хипотезе (претпоставке) о могућим значењима предмета.

Артефакт је сваки предмет који је заједница произвела или модификовала.
Сви музејски предмети су артефакти, али сви артефакти нису музејски предмети.